

ganste henstille dette til Thinget. Jeg bemærker kun, at hvad der kan tale for Forslaget, er, at en lignende Bemyndigelse findes i Loven af 1ste Mai 1868 med Hensyn til selve Udvandringsagenterne, idet det hedder i § 2: „Den i Henhold til § 1 fornødne Til-ladelse maa kun meddeles uberygtede og fuld-myndige Personer, der ere bosatte her i Lan-det og i 5 Aar der have haft fast Ophold. Dog kan Justitsministeren eftergive Bestemmelsen om Opholdets Variethed“. Deri indeholdes inægtelig en vis Begrundelse af Tilføielsen her; naar i Udvandringstoven Bestemmelsen om Op-holdets Variethed for Hovedmandens Bedfom-mende kan eftergives saa er der Noget, der taler for, at man ikke skal gaa strengere tilværts med Fuldmægtigen. For Driigt skal jeg, som sagt, ganste henstille det til Thinget. Hvad angaar Forslaget om at udstemme Paragrafen om det særlige Tilhyn, kan jeg henholde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt. Det vil erindres, at Paragrafen ikke fandtes i Regjeringsudfæstet; den blev føiet ind i det andet Thing. Det er mig bekjendt, at der fra forskjellige Eider lægges megen Vægt paa, om der blev givet Leilighed til saaledes at bestikke en Mand, til hvem de, der ønske det, kunne henvende sig for at faae Veiledning med Hensyn til Udførelsen af deres Plan om Ud-vandring. Jeg har sagt, at jeg ikke turde gaa i Borgen for, i hvilken Grad denne Mand's Veiledning vilde blive benyttet og paaskjønnet; men jeg kan forstaa, at det kunde have sin Fordel, at der var en saadan Mand, som var opfordret og forpligtet til efter Gode at meddele dem, der henvendte sig til ham, Veiledning; og det forekommer mig ikke, at der kan reises nogen stærk Indvending mod Forslaget, saaledes som det er affattet. For det Første paalægges der ikke Udvandrerne no-gen Tvang til at benytte Veiledningen. Det er en aldeles frivillig Sag, om Noget vil henvende sig til den Paagældende og modtage Raad og Veiledning hos ham. For det Andet paalægges der ikke Statskassen nogenjombest Forpligtelse. Saaledes som Forslaget først var paatænkt, var der tilfigtet en Bestemmelse, hvori der var en udtrykkelig Henvisning til, at de yderligere Udgifter, som kunde behøves,

maatte søges bevilgede paa Finantsloven. Det gif ud med den Henstilling fra mig, at Sa-gen fra Begyndelsen af maatte holdes indenfor saa maadeholdne Grændser, som det lod sig gjøre. Dernæst er det oplyst, at der ikke ved Forslaget paalægges dem, der nærmest have med disse Sager at gjøre, nemlig Udvandrings-agenterne, nogen Byrde, som efter den imellem dem raadende Mening anses for trykkende; thi der foreligger en Skrivelse fra flere Udvandringsagenter, hvorved de netop ønske Indretning af et saadant Tilhyn og henvise til, at en saadan Afgift som den, der her er foreslaaet, tilmed naar — hvad ogsaa er fore-slaaet — Stempelafgiften paa 8 Sk. bort-falder, ikke paa nogen Maade forekommer dem trykkende. Der kan efter Forslaget ikke fordres noget større Tilskud af Statskassen, det Hele er frivilligt, og Forslaget er frem-kommet i Forstaaelse med Mænd, som maatte antages bedst at kunne bedemme, om noget Nyttigt ad den Veie kunde opnaas. Da jeg veed, at det andet Thing har lagt meget stor Vægt paa, at det Forslag gjøres, og da jeg har Grund til at tro, at der ogsaa her er flere, som dele den Mening — saaledes at det næsten af dem maatte endog betragtes som den væsentligste Bestemmelse i Lovforslaget — skjøner jeg ikke, at der er tilstrækkelig Grund til Paragrafens Udskydelse.

Formanden: Forinden Forhandlingen gaar videre, skal jeg gjøre den Bemærkning, at de Medlemmer, som ville udstemme § 5, rettest burde have stillet Vædringsforslag, ikke til at Paragrafen udgaar — thi det er unød-vendigt — men til at sidste Del af § 6 ud-gaar. Skjøndt jeg i Reglen ikke vil foretage den Slags Rettelser paa egen Haand, tror jeg imidlertid, at der i nærværende Tilfælde ikke er Noget i Veien derfor, og saafremt § 5 bliver udstemt, vil jeg derfor anse den sidste Del af § 6 for bortfalden.

Th. Nielsen: Jeg er ogsaa gaaet ud fra, at en saadan Rettelser vilde kunne ske, skjøndt det jo vistnok vilde have båret det Rig-tigste, om der ligefrem var stillet Vædrings-forslag derom. — Uagtet de af den høitærede